

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ

ԴԵՂԻԵՂԱԾՈՒ

ديجيجادو

Հրատարակություն Գահիրեի Հ.Բ.Ը.Մ.ի

نشرة جمعية القاهرة الخيرية الأرمنية العامة

ՇՈՒՇԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՄԵՆԱՓՐԿԻՉ ՂԱԶԱՆԶԵՑՈՅ ԵԿԵՂԵՑԻՆ
(1868 թ.)

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ

Պաշտոնաթերթ Գահիրեի
Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միության
Հեռաձայն: 22916444 - 24151127 - 24152478
Հեռապատճեն: 22916916

DEGH EGADOLU

Periodical published by
Armenian General Benevolent Union - Cairo
Tel.: 22916444 - 24151127 - 24152478
Fax: 22916916
e-mail: agbuc@menanet.net
www.agbuegypt.org

ديف عجدو

نشرة دورية
لجمعية القاهرة الخيرية الأرمنية العامة
ت: ٢٤١٥٢٤٧٨ - ٢٤١٥١١٢٧ - ٢٢٩١٦٤٤٤
فاكس: ٢٢٩١٦٩١٦

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԽՄԲԱԳԻՐ Արաքսի Տեղլեթեան	Շուշիի Ազատագրման 15-ամեակ Լիլիթ Յովհաննիսեան	1
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՏՈՒ Պերճ Թերզեան	Մարմարե Տիրուհին Անժիկ Յակոբեան - Կանխմեան	4
ԳԵՂԱՐՈՒԵՍԱԿԱՆ ՁԵՒԱՌՐՈՒՄ Շահե Լուսարարեան	Արժանին Արժանաւորին	6
ՀԱՄԱԿԱՐԳԶԱՅԻՆ ՇԱՐՈՒԱԾՔ Անի Պողոսեան	Մտորումներ Սաթենիկ Գ. Չազըրի մահուան քսանհինգամեակին առիթով	8
ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Nubar Printing House	Տաղանդները Անմահ են	9
	ՀԲԸՄ-ի 84-րդ Ընհանուր Ժողովը	10
	Նոր Հրատարակութիւն Հայ Լրագրութիւնը Եգիպտոսի մէջ	11
	Այծեմնիկի Կարապետ Աղա Արիկեան Հանգստեան Տան նորոգութիւնը Ռուբինա Ասլանեան եւ Արփի Խաչերեան	12
	ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ ամրան եղանակի բացման ճաշկերոյթը Սոսի Յակոբեան	13
	ՀԲԸՄ-ի եւ ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ-ի Կայքէջի Հեռարձա- կում Անի Պողոսեան	14
	Գահիրեի ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ պասքէթպոլի խումբը յաղթական եւ բաժակակիր	15
	Աղեքսանդրիոյ ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ մանուկներու անկիւնը	15
	Հետաքրքրական Տոմսակ մը անցեալէն	16
	Անդամական	

Թի 44 Նոր Զրջան
ՅՈՒԼԻՍ 2007

ՇՈՒՇԻ ԱԶԱՏԱԳՐՄԱՆ 15-ԱՄԵԱԿ

Հայոց պատմության Մայիսեան յաղթանակներուն ցարդ վերջինը Լեռնային Ղարաբաղի կեդրոնը գտնուող Շուշի քաղաքին ազատագրումն էր:

Ընթացիկ տարուայ Մայիսին Լեռնային Ղարաբաղի եւ Հայաստանի Հանրապետութիւններուն մէջ մեծ տօնակատարութիւններով նշուեցաւ Շուշիի ազատագրման 15-ամեակը:

Նկատի ունենալով թէ մեզմէ իւրաքանչիւրս պէտք է հպարտանայ ոչ միայն անցեալի մեր յաղթանակներով, այլ նաեւ իրեն ժամանակակից հայրենի քոյրերուն ու եղբայրներուն կատարած սիրանքներով, խնդրեցինք տիկին Լիլիթ Յովհաննիսեանէն, որ ակնարկով մը զոր կու տանք ստորեւ մեր ընթերցողներուն ներկայացնէ Շուշի քաղաքն ու անոր ազատագրումը:

Շուշի քաղաքը գտնուում է Լեռնային Ղարաբաղի կենտրոնում՝ ծովի մակերէնէն 1400 մետր բարձրութեան սարահարթի վրայ, հեռաւորութիւնը ԼՂՀ մայրաքաղաք Ստեփանակերտից 10 քիլոմետր է:

Սարահարթն իր բնական տուեալների շնորհիւ անցեալում ունեցել է ռազմավարական կարեւոր նշանակութիւն. երեք կողմից այն շրջապատուած է անառիկ ժայռերով, իսկ հիւսիսային կողմից՝ հովիտներն իջնող սահող զառիվայրով:

Շուշի ամրոցը հիմնադրուել է 18-րդ դարի սկիզբներին, երբ Ղարաբաղի Միացեալ Մելիքութիւնը դեռեւս Պարսից Կայսրութեան կազմում էր:

Շուշի ամրոց-քաղաքը ռազմավարական իր նշանակութիւնը պահպանեց նաեւ 19-րդ դարի սկզբներին, երբ Անդրկովկասն անցաւ Ռուսական կայսրութեան իշխանութեան ներքոյ: Պատահական չէ, որ ռուս զօրավարներից մէկը գրել է՝ ով տիրի Շուշիին, նա էլ կ'իշխի Ղարաբաղի վրայ:

Ստանալով քաղաքի կարգավիճակ, 1857 թուականից Շուշին բարձր զարգացում ապրեց եւ 19-րդ դարի 60-ական թուականներին դարձաւ Կովկասի մշակութային եւ հոգեւոր կենտրոններից մէկը: Այստեղ են ձեւաւորուել

Անդրկովկասի հայերի հասարակական-քաղաքական միտքը եւ գիտամշակութային ընտրախաւը: Սոցիալ-տնտեսական եւ մշակութային նկատելի վերելքի ապացոյց է քաղաքի բնակչութեան թուի աճի դինամիկան: 1850 թուականին Շուշիում ապրում էր 12724 մարդ, 19-րդ դարի 90-ական թուականներին՝ 34 հազար, 1916 թուականին՝ 43, 1920 թուականին՝ 60 հազար մարդ: 60-հազարանոց քաղաքի բնակչութեան բացարձակ մեծամասնութիւնը՝ 47 հազարը, կազմում էին հայեր (այս թուերը քաղուած են «Կովկասեան օրացոյցի» համապատասխան համարներից):

Մինչեւ 1920 թուականը Շուշիում հրատարակուել է 150 անուն գիրք: 19-րդ դարի 70-ական թուականներից մինչեւ 1921 թուականը Շուշիում հրատարակուում էին 22 անուն թերթ ու ամսագիր, որոնցից երկուսը՝ ռուսերէն, 20-ը՝ հայերէն լեզուներով:

16-19-րդ դարերում Ղարաբաղի տարածքում կառուցուած եկեղեցիները հիմնականում գմբեթաձուրկ են, որի պատճառը քաղաքական ու տնտեսական ծանր պայմաններն էին: Մինչեւ 1920 թուականը գործում էր 221 եկեղեցի: Նշուած շրջանում Ղարաբաղում կառուցուել է լոկ 11 գմբեթաւոր եկեղեցի, որոնցից 5-ը՝ Շուշիում:

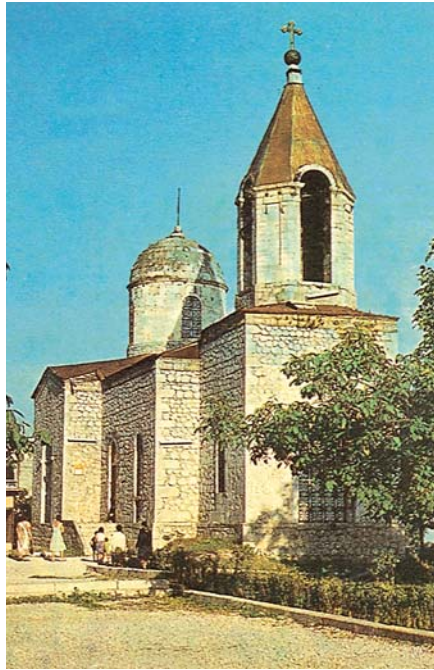

19-րդ դարի երկրորդ կեսերին Շուշի քաղաքում կառուցուեցին մահմեդական պաշտամունքային եւ մի շարք այլ շինություններ: Մասնաւորապէս, դրանց թուին են պատկանում մինչեւ մեր օրերը պահպանուած Վերին եւ Ստորին մզկիթները: Խորհրդային վարչակարգի շրջանում այդ պաշտամունքային կառոյցները բացէիբաց գործում էին այն դէպքում, երբ Ղարաբաղի ողջ տարածքում չէր գործում եւ ոչ մի եկեղեցի:

Շուշիում հայերի եւ կովկասեան թաթարների (մինչեւ 1918 թուականը այսպէս էին կոչուում քոչվոր ցեղերի սերունդները) միջեւ առաջին լուրջ ընդհարումը տեղի ունեցաւ 1905–1906 թուականներին: Թէպէտ թուրք թաթարները չհասան ցանկալի յաջողութեան, սակայն ջարդերի հետեւանքով հրկիզուեցին շուրջ 400 բնակելի տներ, Խանդամիրեանի թատրոնը, տպարանը եւ այլ կառոյցներ ու կոթողներ, որոնք հիմնականում գտնուում էին քաղաքի կենտրոնական մասում:

Յատկապէս ողբերգական եղաւ 1920 թուականի Մարտի 23–ը, երբ թուրք–ատրպէյճանական զօրքերը հրկիզեցին եւ կողոպտեցին Շուշիի հայոց թաղը, որը գրաւում էր քաղաքի տարածքի կեսից աւելին: Դատարկուեցին եւ մոխրակոյտերի վերածուեցին 7 հազար բարեկարգ երկյարկան տներ, մշակութային, վարչական տասնեակ հիւանալի շէնքեր:

Երեք օրուայ ընթացքում քաղաքի բնակչութիւնը նուազեց 65 տոկոսով: Շուշիի 47 հազար հայ բնակչութիւնից 30 հազարը զոհ գնացին թուրք–մուսաւաթական աւազակախմբերին: Յետագայում այդ ամէնի մասին յիշողութիւններ էր պատմում ՌԿԿ (Ռուսական Համայնավար Կուսակցութեան) Կենտրոնի Կովկասեան Պիւրոյի անդամ Սերգօ Օրջոնիկիձէն, որը աւերուած Շուշի է եկել 1920 թուականի Մայիսին. «Ես այսօր էլ սոսկումով եմ յիշում այն տեսարանը, որին 1920 թուականի Մայիսին ականատես եղանք Շուշիում: Հայոց չքնաղ քաղաքը հիմնովին աւերուած

Կանաչ Ժամ եկեղեցին (1847 թ.)

էր, քարուքանդ եւ փլատակների մէջ»:

1921 թուականի Յուլիսի 5-ին ՌԿԿ (Ռուսական Համայնավար Կուսակցութեան) Կենտրոնի Կովկասեան Պիւրոյի իրաւաբանօրէն ոչ իրաւագօր որոշմամբ Լեռնային Ղարաբաղը լայն ինքնավարութեան իրաւունքներով մտցուեց Ատրպէյճանական ԽՍՀ կազմի մէջ՝ Շուշի մայրաքաղաքով: Հակառակ այդ որոշման ատրպէյճանական իշխանութիւնները չթոյլատրեցին, որ Շուշին դառնար ինքնավար մարզի կենտրոնը, թէեւ նախատեսուած էր քաղաքի հայկական աւերուած թաղի վերականգնման պետական ծրագիր: Խորհրդային վարչակարգի օրօք հայ բնակչութիւնը լրիւ դուրս մղուեց քաղաքից, իսկ Շուշին փաստօրէն դուրս բերուեց մարզի կազմից եւ դարձաւ ուղղակի Ատրպէյճանի մայրաքաղաք Պաքուի ենթակայ քաղաք:

1991 թուականի Նոյեմբերից Շուշիում տեղակայուած ատրպէյճանական զինուած կազմաւորումները, օգտագործելով քաղաքի աշխարհագրական դիրքի առաւելութիւնը, անընդհատ հրետակոծում եւ հրթիռակոծում էին ԼՂՀ մայրաքաղաք Ստեփանակերտը եւ շրջակայ հայկական գիւղերը: Միայն Ստեփանակերտի վրայ արձակուել է 15 հազար արկ, այդ թուում՝ 13 հազարը համազարկային կրակի «Գրադ» հրթիռակայանքից: Հրետակոծումներից զոհուել եւ վիրավորուել են հարիւրաւոր ստեփանակերտցիներ, աւերուել են արդիւնաբերական ձեռնարկութիւնները, վարչական շէնքերը, քաղաքի ենթակառուցուածքները, 19 հազար բնակիչներ (27 տոկոսը) մնացել են անօթեւան:

1992 թուականի Մայիսի 7-ին ատրպէյճանական հետեւակը եւ գրահատէիսիկան, մարտական ուղղաթիռների աջակցութեամբ, գրոհ ձեռնարկեցին Ստեփանակերտի հարաւ արեւելքում գտնուող Ղարաբաղեան պաշտպանական դիրքերի վրայ: Նոյն օրը Շուշիի բարձունքներից եւ մօտակայ ատրպէյճանաբնակ բնակավայրերից մայրաքաղաքի

վրայ շուրջ 200 արկեր արձակուեցին «Գրադ» կայանքից եւ այլ տեսակի թընդանօթներից:

Ելնելով ստեղծուած կացութիւնից Մայիսի 8-ին Ղարաբաղեան ինքնապաշտպանութեան ուժերի հրամանատարութիւնը որոշում կայացրեց այդ բնակավայրերի թշնամու կրակակէտերը ոչնչացնելու մասին:

Արցախի ինքնապաշտպանութեան ուժերի ստորաբաժանումները Մայիսի 8-ի իրիկունը անցան յարձակման, որը ղեկավարում էր Արկադի Տէր Թադէոսեանը իրենց հսկողութեան տակ առնելով Շուշի-Լաչին մայրուղին: Կէսօրին Շուշիի պաշտպանութիւնը ճեղքուեց հիւսիսից եւ արեւելքից: Հայկական կազմաւորումները, փողոցային կռիւներ մղելով, երեկոյեան դէմ գրաւեցին քաղաքի կենտրոնական թաղամասերը: Մայիսի 9-ին Շուշին լրիւ ազատագրուած էր:

Շուշիի եւ ԼՂՀ մերձակայ տարածքների կրակակէտերի վերացումից յետոյ ինքնապաշտպանութեան ուժերի առջեւ խնդիր դրուեց բացել Շուշի-Լաչին-Չաբուխ կեանքի կարելոր ճանապարհը, ինչը թոյլ կու տար վերացնել շրջափակումը եւ ապահովել հանրապետութեան բնականոն կենսագործունէութիւնը: Մայիսի 18-ին ղարաբաղեան բանակի ստորաբաժանումները մտան Լաչին /Զաշաթաղ/՝ դրանով իսկ ճեղքելով եռամեայ շրջափակման օղակը: Մայիսի 20-ին Գորիս-Ստեփանակերտ ճանապարհով Լաչինի միջանցքով ԼՂՀ մայրաքաղաք հասցուեց հարիւրաւոր տոննա մարդասիրական բեռ՝ սննդամթերք, դեղորայք եւ առաջին անհրաժեշտութեան այլ ապրանքներ:

Շուշի-Լաչինի ռազմագործողութիւններից յետոյ հակամարտութեան գոտում լարուածութիւնը որոշ չափով նուազեց:

Ազատագրման անցնող 15 տարիներին

Շուշի (19-րդ դ.)

Շուշին սկսել է աստիճանաբար վերակառուցուել, նոր թափ է ստացել Շուշիի մշակութային, կրթական ու հոգեւոր կեանքը: Շուշին այժմ դարձել է Լեռնային Ղարաբաղի Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Առաջնորդանիստ քաղաքը, ուր գործում է Շուշիի հոգեւոր ճեմարանը, տեղեկատուական կեդրոնը, քրիստո-

նեական մշակոյթի կեդրոնը, մանկական քրիստոնեական թատրոնը, եկեղեցական միաբանութիւնը ... եւ այլք:

Լիլիթ Յովհաննիսեան

ՅԱՒԵԼՈՒԾ

Շուշիում շատ նշանաւոր հայ գործիչներ են ծնուել.

- Ռուսական բանակի գեներալ-լէյտենանտ Յովհաննէս/Իւան/ Լազարեանը/Լազարել/ 1820թ.

- Հռչակաւոր պատմաբան, հրապարակախօս, գրող, գրականագէտ, փրոֆեսոր ԼԵՌ-ն /Առաքել Բաբխանեան/ 1860թ.

- Հայ ազգային-ազատագրական շարժման ակնառու գործիչ Արամ Մանուկեանը /Արամ-Փաշա/ 1879թ.

- Գեներալ-լէյտենանտ Պաւել Մելիք-Շահնազարովը /1854թ./

- Հայ մեծանուն գրող եւ թատերագիր Մուրացանը /Գրիգոր Տէր-Յովհաննիսեան/ 1854թ.

- Համաշխարհային մեծութեան քանդակագործ Յակոբ Գիւրճեանը /1881թ./

- Գիտնական, նշանաւոր քիմիկոս Իւան Կնունեանը /1906թ./,

- Խորհրդային Միութեան գիտահետազօտական-փորձարարական առաջատար ՆԱՏԻ ինստիտուտի ղեկավար, փրոֆեսոր Սուրէն Յակոբեանը /1901թ./

Շուշիում գիւտութեան բարձրագոյն կրթութիւն է ստացած է Պօղոս ԲԵԼ Փիրումեանը /Պավել Փիրումով/, Շուշիում է ուսանել Լաւր Երկր-Դումանը /Երկր-Դուման Տէր - Յովհաննիսեան/:

Նիւթերը քաղուած են Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան համացանցային կայքէջից

եւ

«ԼՂՀ. Ճանապարհի դէպի բարձրունքներ 2001 թ. Ստեփանակերտում հրապարակուած գրքից (ԼՂՀ ԱԳ նախարար Ն. Մելքումեանի խմբագրութեամբ)

ՄԱՐՄԱՐԷ ՏԻՐՈՒՇԻՆ

Ծովահարս մը յայտնուած է Աղեքսանդրիոյ Գրադարանի շրջակայքին մէջ: Մարմարակերտ Ծովահարս մը, որ վեր առած է իր հպարտ գլուխը Միջերկրականի ջուրերէն՝ ոտքերը ձգելով ծովու ալիքներուն մէջ: Հետաքրքիր իր հայեացքով ան կը դիտէ շուրջը գտնուող արձանները, որոնք տարբեր երկիրներ ու տարբեր արուեստներ կը ներկայացնեն: Այստեղ ե՛լ թռչուն կայ, ե՛լ նաւակ՝ ե՛լ գիրք՝ բաց էջերով, ողորկութիւն մը, որ գուցէ փայլող կեանք կը բնորոշէ, անջրպետը բանալու տեսքով մարդու ուրուագիծ...: Եւ այս ամէնը կը գրաւեն նա՛եւ մարդոց ուշադրութիւնը:

Աղեքսանդրիացիները խռնուած են այստեղ՝ արձաններուն շուրջ: Գրադարանի տարեդարձին նշման շտապող իւրաքանչիւր անձ, չի կրնար անտարբեր անցնիլ ու սրահ մտնել: Պաղ մարմարը արձանագործներու կախարդ ձեռքերուն մէջ խիստ ջերմացած է, հեռուէն իրեն կը քաշէ դիտորդները, որոնք կը մեկնաբանեն ամէն մէկ արուեստագետի հոգիին ճիշդ եւ ցոյց կու տան անոնց 15 օրերու ստեղծագործական երկունքէն ծնած արուեստի գործերը:

Աղեքսանդրիոյ դարեր ապրած Գրադարանը իր պատմական առաքելութեան մէջ է: Գրադարանը ոչ միայն գիրքերու պահոց ու ընթերցասրահ է, այլ բարձր մակարդակի գիտական կեդրոն: Զաղաքի, եւ ոչ միայն քաղաքի մտաւորականութիւնը միաւորող կաճառ է, այլեւ արուեստներ մշակող, ցուցադրող նաեւ ստեղծող դարբնոց...

Մշակութային բազմաթիւ ձեռնարկներու կողքին, գեղեցիկ սովորութիւն է նաեւ արձանագործներու սիմպոզիումը: Բնական նիւթով աշխատող արձանագործներու Աղեքսանդրիոյ երկրորդ միջազգային սիմպոզիումին նիւթը մարմարն է, թեման՝ ստեղծագործական: Ամէն

անգամ գրադարանը իր շուրջը կը հաւաքէ աշխարհի ստեղծագործական հետաքրքրական միտք ունեցող, ճանչցուած արուեստագետներ եւ ազատ ստեղծագործելու, արարելու հնարաւորութիւն կ'ընձեռն անոնց:

Ե՛լ անցեալ, ե՛լ այս սիմպոզիումներուն հրաւիրուած էր նաեւ եգիպտահայ արձանագործ Սարգիս Թօսունեանը: Արուեստագետներու եւ արուեստագետներու աշխարհին շատ ծանօթ անուն մը, որուն ոճը եւ դրոշմը յայտնի են արդէն շատերուն: Շատեր առանց երկմտելու կը գտնեն անոր աշխատանքները բազմաթիւ արձաններու մէջէն:

Եթէ անցեալ անգամ Սարգիսին հերոսը հսկայ հովիւ մըն էր, այս անգամ՝ մարմարէ չքնաղ աղջիկ է, իմ կարծիքով, Ծովահարս:

Մարմարէ հպարտութիւն կայ աղջկան աչքերուն եւ ընդհանրապէս ամբողջ ար-

ձանին մէջ: Ճերմակ մարմարը շնորհալի արձանագործին ձեռքերուն մէջ դարձած է հմայիչ ու անուշ փերի մը, որ ջուրէն ելլելով դեռ չէ թօթափած ծովու փրփուր ալիքները: Բայց որքան ալ դալուկ ու փխրուն, աղջիկը հաստատուն եւ զօրաւոր կանգնած է ծովէն եւ ցամաքէն փչող հովերուն եւ մարդոց բարի, նաեւ անբարեացկամ հայեացքներուն առջեւ: Անոր զօրաւոր կամքը կը խորհրդանշէ կուրծքը պարուրող գօտին եւ տեսանելի մարմինին անկիւնաւոր տաշուածքը, որ ե՛լ ծովու ալիք է ե՛ւ զօրաւոր բնաւորութիւն: Հայեացքը սիրուն է եւ սեւեռուն, նպատակասլաց է ու չընկրկող, բարի է, բայց ո՛չ խոնարհ: Տանտիրոջ իրաւունքով հիւրընկալած է օտար արուեստագետներու ստեղծագործութիւնները եւ ներքին գոհունակութիւն կայ իր կեցուածքին մէջ, հպարտ է ու հրապուրիչ: Տիրուի է կարծես Սարգիս Թօսունեանի ստեղծագործութիւնը: Հեղինակը իր գործը անուանած է «Աղեքսանդրիացի աղջիկը», բայց չեմ

գիտեր ինչո՞ւ ծովահարս տեսայ ես: Գուցէ ամէն աղեքսանդրիացի աղջիկ ծովահա՞րս է արուեստագետին արարող աշխարհին մէջ:

Ի դէպ շատ բազմազան է արուեստագետ Սարգիս Թօսունեանի աշխարհը՝ արքայէն մինչեւ աշխատաւոր, հեքիաթի հերոսէն մինչեւ զօրավար, փետուրի նման թեթեւ պալերինայէն մինչեւ պատմական հերոս... Եւ այս ամէնը կոշտ ու կարծր մետաղով, քարով...

Այս տարի աւելի յագեցած էր Թօսունեանի ստեղծագործական կեանքը: Տարուան սկիզբը Յունուարի 27- Մարտ 17 կայացաւ Ասուանի ամենամեայ Կրանիտի Միջազգային Սիմպոզիումը, որուն երկրորդ անգամ ըլլալով մասնակցեցաւ հայ արձանագործը: Քիչ կը պատահի, որ երկու տարի անընդմէջ արձանագործ մը հրաւիրուի միեւնոյն սիմպոզիումին: Իսկ Նոյեմբերին ան պիտի մասնակցի Աղեքսանդրիոյ 24-րդ Պիեւակին, ուր իրենց մասնակցութիւնը կը բերեն Միջերկրական երկիրներու արուեստագետները: Միջազգային գործ մըն ալ պատրաստեց արուեստագետը. Հայաստանի եւ Եգիպտոսի միջեւ դիւանագիտական կապերու հաստատման 15 ամեակին նուիրուած արձան մը կերտեց, որուն բացումը կատարուեցաւ Ապրիլին, Հայաստանի եւ Եգիպտոսի պաշտօնական անձերու ներկայութեամբ: Երկու ժողովուրդներու բարեկամութեան բաց դռները խորհրդանշող արձանը այժմ կը զարդարէ Գահիրէի գեղեցիկ պարտէզներէն մէկը: Իսկ այսօր՝ գրադարանի սիմպոզիում...

Միջազգային ամենամեայ այս սիմպոզիումը նուիրուած է Աղեքսանդրիոյ Գրադարանի բացման 5-րդ տարեդարձին: Նոյն օրը գրադարանին արուեստի բաժինը բացումը կատարեց գեղանկարչական ցուցահանդեսին, որուն մասնակցած էին երիտասարդ նկարիչներ: Տօնակատարութիւնը ամբողջական չէր ըլլար, եթէ ժողովրդական պարը իր կրակոտ երաժշտութեամբ չաւարտեր ձեռնարկներով յագեցած օրը:

Կանուխէն արդէն համերգասրահը ողողւած էր «Մահմուտ Ռետա» պարի ծանօթ համոյթին շունչով, բայց շատերը հրաժեշտ չէին կրնար տալ տօնակատարութեան մարմարէ մասնակիցներուն: Հրաւիրուած արձանագործները՝ գերմանացի, սերպ, իտալացի, յոյն, լիբանանցի եւ եգիպտացի, իւրաքանչիւրը իր մտքի թռիչքը հաղորդած էր անշունչ մարմարին: Մէկը փիլիսոփայ կերտած էր, մէկը քարէ պատմական վկայութիւն, իտալուիին նաւակ

տեսած ու աշխարհ մտնող – ելլող դռներ, իսկ սերպ ժողովուրդի ցաւէն մարմար քարը անգամ ճաքած էր, մէկն ալ փորձած էր անջրպետի բանալին գտնել... Իսկ տիրուիին՝ «Աղեքսանդրիացի աղջիկ»ն է: Եթէ միւսները իրենց ըսելիքը գաղտնօրէն կը մտմտային, Սարգիս Թօսունեանի «աղջիկը» բաց է եւ պարզ: Հպարտ ու շիտակ կեցած է եւ ներքին ուրախութիւն մը ունի, որ կը գրաւէ բոլորը: Ուրախ է եւ հպարտ որ աղեքսանդրիացի է, կին է... Չեմ ուզեր առանձնացնել «մարմարէ տիրուիին», բայց անոր շուրջ բազմութիւն է, անոր վրայ ուղղուած շատ հայեացքներ կան, շատ աչքեր...

Այս սիմպոզիումն ալ բացաւ իր գաղտնիքը: Արձաններն այլեւս ժողովուրդին են: Այսօր անոնք հեռացան իրենց հեղինակներէն, մտան կեանքի յորձանուտը եւ եթէ մինչ օրս կը վայելէին զիրենք ստեղծողներու ձեռքերուն փաղաքշանքը, յետ այսու պիտի մինակ ապրին այս արեւին տակ, արժանաւան հաճոյ եւ անհաճոյ հայեացքներու... Պիտի ծառայեն մարդոց, որպէս արուեստ, որպէս հոգիի սնունդ: Եւ բնական նիւթը հաւանաբար առաւել դրական ազդեցութիւն պիտի գործէ բնութիւնէն շատ հեռացած այսօրուայ մարդուն վրայ:

Այս է գուցէ գրադարանի արուեստի բաժնին նպատակը, որ արուեստագետներուն կ'առաջադրէ միայն բնական նիւթեր: Սիմպոզիումը ոչ միայն բնական նիւթերու հետ ստեղծագործական աշխատանք է, ոչ միայն տարբեր երկիրներու արուեստագետներու փորձի փոխանակում, այլ նաեւ տարբեր ժողովուրդներու մտքի եւ հոգիի երկխօսութիւն է, աւելի ճիշտ՝ ասուլիս: Այսօրուան կեանքը իր խնդիրները կ'առաջադրէ եւ ամենուրեք պատասխաններ կը փնտռուին: Իսկ արուեստը ամէն խնդրի կը պատասխանէ ի՞ր տարբերակով, որը հասկնալի է բոլորին եւ իւրաքանչիւրին: Ճիշտ ըսած են Մեծերը, որ արուեստը ո՛չ լեզու գիտէ, ո՛չ աշխարհագրութիւն ունի եւ ո՛չ ալ ժամանակ:

Արուեստը մարդունն է, համամարդկային է, մարդկութեան չափ հին է, նորածինի պէս նոր է ու յարատեւ: Երանի անոր ով մօտ կը գտնուի արուեստին:

Անժիկ Յակոբեան - Կանիմեան

ԱՐԺԱՆԻՆ ԱՐԺԱՆԱԴՈՐԻՆ

Ժամանակին «Ազգային Յերոս» էր այն ռազմիկը, որ լաւապէս տիրապետելով իր ձիուն ու սուրին, պատերազմի դաշտին վրայ բացառիկ քաջութիւն կը ցուցաբերէր եւ մեծապէս սատարած կ'ըլլար թշնամիին դէմ տարուած յաղթանակին:

«Ազգային Յերոսներ» էին անոնք, որոնք աւելի մօտ ժամանակաշրջանին իրենց կատարած սխրանքներով պատճառ կը հանդիսանային ճակատամարտի մը յաղթական աւարտին:

«Ազգային Յերոսներ» դարձան անոնք, որոնք որպէս կամաւոր կռիւներ մղեցին իրենց հողին ու ժողովուրդին ազատագրման համար մղուած պայքարներուն ընթացքին:

«Ազգային Յերոս» կոչուեցաւ նաեւ Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան Նախագահներէն հանգուցեալ Ալեք Մանուկեան:

Սակայն այլ էր Ալեք Մանուկեանի պարագան: Ընդամենը 50 տողարով Իզմիրէն ԱՄՆ հանգներ ոտք կոխած պատանին տքնաջան աշխատանքով պայքարեցաւ յանուն բարեկեցիկ կեանքի մը եւ իր ջանասիրութեամբ քաղած պտուղներէն լայնօրէն բաժին հանեց

Սփիւռքի եւ Հայրենիքի բարգաւաճման համար:

Ալեք Մանուկեանի հայ ժողովուրդին մատուցած ծառայութիւնները անգնահատելի են ու սխրագործութեան համազօր: Այդ իսկ պատճառաւ մեր նորանկախ հայրենիքը գնահատելով զայն, անոր շնորհեց Ազգային Յերոսի բարձր կոչումը:

17 Յուլիս 2007:

«Օրն այս յիշարժան է, իր խորհուրդով նշանակալի ու նուիրական:

Աստուծոյ ողորմութեամբ կա-

տարուեցաւ ցանկալին, մեր ժողովուրդի նուիրեալ զաւակներ, ազգի եւ մեր եկեղեցւոյ մեծ բարերարներ Ալեք եւ Մարի Մանուկեանները իրենց վերջին հանգրուանը կը գտնեն հայրենիքի ազատ հողին մէջ, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինի հովանիին տակ, Արարատի հալեացքին առջեւ»:

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը վերոնշեալ խօսքերով սկսաւ իր բովանդակալից ելոյթը արտասանուած Յուլիս 17-ին Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինի մէջ պետական բարձր պատիւներով եւ եկեղեցական ծիսակարգով Հայաստանի Ազգային Յերոս, ՀԲԸՄ-ի Ցկեանս Նախագահ եւ Մայր Աթոռ Ս.

Էջմիածնի Ազգային Բարերար լուսահոգի Ալեք Մանուկեանի եւ իր կողակից Մարի Մանուկեանի աճիւններուն թաղման արարողութեան աւարտին:

Ստորեւ կը մէջբերենք հատուածներ այս առթիւ մամուլին յղուած հաղորդագրութենէն:

Հանգուցեալ մեծանուն հայորդիներու աճիւնները ՀՀ բերուած էին Յուլիս 13-ին Տիթրոյթէն (ԱՄՆ-էն) եւ դրուած էին Ս. Գայեանէ Եկեղեցի:

Առաւօտեան ժամը 10-ին հանգուցեալ բարերարներու դագաղները զինուորական պատուոյ պահակախումբին ուղեկցութեամբ բերուցան Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածին, ուր Ս. Տրդատ Թագաւորի բաց խորանի առջեւ դրուցան յատուկ պատուանդաններու վրայ:

Ապա հոգեհանգստեան պաշտօն կատարուեցաւ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ. Ծայրագոյն Պատրիարք եւ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի բարձր նախագահութեամբ եւ ներկայութեամբ ՀՀ Նախագահ Ռոբերտ Զոհարեանի, ԼՂՀ Նախագահ Արկաղի Դուկասեանի, ՀՀ ԱԺ Նախագահ Տիգրան Թորոսեանի, ՀՀ Վարչապետ Սերժ Սարգսեանի, Հանգուցեալ բարերարներ՝ Ալեք եւ Մարի Մանուկեաններու զաւակներ՝ Լուիզ Մանուկեան Սիմոնի, Ռիչըրտ Մանուկեանի եւ Մանուկեան ընտանիքի այլ անդամներուն:

Արարողութեան ներկայ էին Հայաստանեայց Առաքելական Ս. Եկեղեցւոյ Թեմակալ առաջնորդներ եւ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի միաբաններ, ՀՀ կառավարութեան անդամներ, ՀԲԸՄ-ի Նախագահ Պերճ Սեդրակեան, ՀԲԸՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ-

ներ, գիտութեան եւ մշակոյթի գործիչներ:

Այնուհետեւ «Աշխարհ Ամենայն» շարակաւի երգեցողութեան ներքոյ, ՀՀ Պաշտպանութեան Նախարարութեան պատուոյ պահակախումբին ու հոգեւորականներու եւ աշխարհականներու սգոյ թափօրին ուղեկցութեամբ հանգուցեալ բարերարներուն աճիւնները տեղափոխուցան իրենց բարերարութեամբ կառուցուած գանձատան առջեւ, ուր բարեյիշատակ բարերարներու աճիւնները պիտի յանձնուէին հողին:

Այստեղ կատարուեցաւ թաղման արարողութեան կարգը:

ՀՀ պետական դրօշակը պատուոյ պահակախումբի կողմէ յանձնուեցաւ բարերարներու զաւակներ՝ Լուիզ Մանուկեան Սիմոնին եւ Ռիչըրտ Մանուկեանին: Ապա ՀՀ պետական օրհներգի ներքոյ լուսահոգի բարերարներու աճիւնները իջեցուցին գերեզման:

Այնուհետեւ Վեհարանի յարկին տակ տեղի ունեցաւ ընդունելութիւն, որուն ընթացքին խօսքով հանդէս եկան ՀՀ ԱԺ Նախագահ Տիգրան Ս. Թորոսեան, Տիգրան Ռ. Մանուկեան եւ Տիկին Լ. Մանուկեան:

Ընդունելութենէն ետք կատարուեցաւ գերեզմանը կնքելու կարգը:

Հայրենի հողը իր գիրկն առաւ իր արժանաւոր զաւակը:

Հայրենի պետութիւնն ու Հայ Առաքելական Եկեղեցին արժանին մատուցեցին արժանաւորին:

«Տ.»

ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ ՍԱԹԵՆԻԿ Ճ. ՉԱԳՐԻ ՄԱՆՈՒԱՆ ՔԱՆՇԻՆԳԱՄԵԱԿԻՆ ԱՌԻԹՈՎ

Այս տարի Մայիսին լրացավ եգիպտահայ մեծանուն բարերարուհի Սաթենիկ Ճ. Չագրի մահուան 25-ամեակը:

Այս առթիւ ԶԲԸՄ-ի Եգիպտոսի շրջանակը, ինչպէս ամէն տարի, հոգեհանգստեան պաշտօն խնդրած էր ողբացեալ բարերարուհիին հոգւոյն ի հանգիստ, որ այս անգամ տեղի ունեցաւ Աղեքսանդրիոյ Ս. Պօղոս Պետրոս եկեղեցիին մէջ Կիրակի, 13 Մայիս 2007-ին, ի ներկայութեան ԶԲԸՄ-ի եւ ԶՍԸՄ ՆՈՒՊԱՐ-ի Գահիրէի եւ Աղեքսանդրիոյ կառոյցներուն ներկայացուցիչներուն, ինչպէս նաեւ հաւատացեալ կոկիկ բազմութեան մը:

Ս. Պատարագէն եւ հոգեհանգիստէն յետոյ, ԶԲԸՄ-ի եւ ԶՍԸՄ ՆՈՒՊԱՐ-ի պատասխանատուները այցելեցին Շաթպիի Ազգային Գերեզմանատունը, ուր Ս. Գեորգ Մատրան ներքնայարկին մէջ գտնուող Թօփալեան գերդաստանի ընտանեկան դամբարանին մէջ, բարերարուհիին եւ իր ընտանեկան պարագաներուն հոգիներուն համար Աղեքսանդրիոյ հոգեւոր հովիւ Արժ. Տ. Գրիգոր Բալաք Զինյ. Մուրատեան աղօթք արտասանեց:

Այս առիթով, անխուսափելի էր չունենալ կարգ մը մտորումներ, որոնք կ'ուզենք բաժնել մեր ընթերցողներուն հետ:

Սաթենիկ Ճ. Չագրը եգիպտահայութեան մեծագոյն բարերարներէն մէկն է եւ իր կատարած նուիրատուութեան բարիքներէն անցնող 10 տարիներուն ընթացքին, խնամատարական եւ կրթական յատկացումներէն օգտուեցան եւ կ'օգտուին հարիւրաւոր անձեր, անկախաբար մշակութային, հրատարակչական, մարզական եւ երիտասարդական գործունեութիւններուն տրուած սատարէն:

Որքան որ բարերարուհիին կատարած նուիրատուութիւնը մեծ է եւ կարեւոր, պէտք չէ մեզմէ վրիպի այդ նուիրատուութիւնը շօշափելի հոգեկան եւ նիւթական արժեքի վերածելու համար, երկար տարիներէ ի վեր աշխատող տարբերու ներդրումը:

Այդ աշխատանքը յաճախ անտեսանելի, արդիւնքն է հաւատքի եւ համոզումի ի խնդիր ազգին համար կատարուող օգտակար եւ բարի աշխատանքի մը:

Այդ աշխատանքը կատարողներու փոքրաթիւ խումբը, որեւէ գնահատանքի ակնկալութիւն չունի, սակայն արդարօրէն կը սպասուի որ հասարակութիւնը եւ մասնաւոր բարերարուհիին նուիրատուութենէն օգտուողները, նուազագոյն երախտագիտութիւնը յայտնեն Սաթենիկ Ճ. Չագրի յիշատակին, տարին գէթ մէկ անգամ ներկայ գտնուելով անոր հոգւոյն խաղաղութեան համար խնդրուած հոգեհանգիստին:

Սակայն պատահածը կարծեք ճիշդ հակառակն է: Մարդիկ ոչ միայն կը մոռնան բարերարուհիին, կը մոռնան նաեւ այդ բարերարուհիին նուիրատուութիւնը բարի նպատակներու գործածութեան ի սպաս դնողները, այլ ընդհակառակը անտեղի ակնկալութիւններով յաճախ անճիշդ եւ անհարկի վերագրումներ կ'ընեն աշխատողներու հասցէին:

Այս բոլորին մասին ընդհանրապէս չէինք ուզեր անդրադառնալ, սակայն բարերարուհիին մահուան 25-ամեակին նշումը եւ անցնող տարիներու փորձառութիւնը մեզի մղեց այս մտորումները թուղթին յանձնելու:

«Տ.»

ՏԱՂԱՆՂՆԵՐԸ ԱՆՄԱՐ ԵՆ

Փողոցէն անցնող եգիպտացի գուշակուհին տեսնելով դիմացէն եկող կինն ու աղջնակը, մօտեցաւ անոնց, բռնեց աղջկան ձեռքը ու նայելով ափին ըսաւ:

– Տիկին ձեր այս աղջիկը պիտի դառնայ նշանաւոր, ու պատիւ պիտի բերէ իր ընտանիքին ու ազգին:

Այսպէս պատմեց այդ աղջնակը երբ արդէն իրականացած էր գուշակութիւնը եւ ինք հեռուստահաղորդման մը ընթացքին կը պատասխանէր իրեն ուղղուած հարցումներուն:

Այդ աղջնակը Գահիրէ ծնած ու 1948–ին Յայաստան ներգաղթած երգչուհի Գոհար Գասպարեանն էր, Յայաստանի սոխակը, որ շուրջ 50 տարի իր ելոյթներով հմայեց ու գերեց իր ունկնդիրները:

Այլ տաղանդներու նման, հայ դասական երգարուեստի այս տաղանդին երկրային կեանքը եւս վերջ գտաւ ու մնաց իր գործը, իր ձայնը ու իր դաստիարակած անթիւ երգիչ երգչուհիներու հոյլը:

Երգչուհիին մահուան առիթով Գիւմրիի «Գոհար» նուագախումբի ու երգչախումբի խմբավար Սեպուհ Աբգարեան «Հա-

յութեան Սոխակ Գոհար Գասպարեանի Լոյս Յիշատակին Երկրային Վերջին Ծափողջոյնը...» խորագրով գրութիւն մը* ստորագրած է, ուր ան ի միջի այլոց կ'ըսէ, թէ Իր ձայնով հայ երգը գտաւ ապշեցուցիչ եւ հազուագիւտ գեղեցկութիւն մը: Անճիշդ կը թուի այն գնահատումը, թէ մեծ արժանիք մը պիտի աւելնայ հայ սոխակին ձայնային շնորհներուն վրայ, զինք բաղդատելով համաշխարհային տիտաններու հետ: Անոնք թող պահեն իրենցը: Ինձի համար Գոհարը ունի իր գոհար բարձունքն ու հրապոյրը եւ ան անբաղդատելի է ուրիշներու արուեստի արժէքներուն հետ: Անոր շնորհը կ'ընկալուի հայ հոգիի կշիռով:

Իր ազգին ու անոր երգերուն նման «յաւերժի ճամբորդ» է նաեւ Գոհար Գասպարեանը:

Ի գուր չէ որ «բարի յաւերժական երթ» կը մաղթէ հայութեան Սոխակին Սեպուհ Աբգարեան:

Ստորեւ Գոհար Գասպարեանի մահուան առթիւ Յայաստանի Մշակոյթի Նախարարուհին ուղղուած ցաւակցագիրը ՀԲԸՄ-ի Եգիպտոսի շրջանակին կողմէ:

Գահիրէ, 18 Մայիս 2007

Ազնուափայլ Տիկին Յասմիկ Պօղոսեան
ՀՀ-ի Մշակոյթի Նախարար:

Եգիպտահայութիւնը խոր ցաւով կը սգայ շիջումը իր հարազատ զաւակին՝ հայրենի տաղանդաշատ, վաստակաւոր եւ հռչակաւոր երգչուհի Գոհար Գասպարեանի:

Ձեր միջոցաւ մեր վշտակցութիւնը կը յայտնենք հայրենի պետութեան եւ ժողովուրդին:
Աղօթք եւ յարգանք անգուգական արուեստագիտուհիին անմար յիշատակին:

Ի դիմաց
ՀԲԸՄ-ի Եգիպտոսի Շրջանակին
Պերճ Թէրզեան

* Կիպրահայ «Ազատ Զայն» ամսաթերթ Յունիս 2007:

ՀՀ 84-ՐԴ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎԸ ԽՆԱՄԱԿԱԼՆԵՐՈՒ ԽՈՐՀՈՒՐԴ ՍԸ

ԵՒ

ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ ՈՒԹԸ ՆՈՐ ԱՆԴԱՄՆԵՐ Կ'ԸՆՏՐԷ

ՀՀ Սիուրթիսը Դեկտեմբեր 9, 2006-ին, Փարիզի Ինթերքանթինալ պանդոկին մեջ գումարում 84-րդ Ընդհանուր ժողովին, իր երկարամեայ Կեդրոնական Վարչական ժողովի կազմին առընթեր ընտրեց Խնամակալներու Խորհուրդ մը: Այս Նոր Խնամակալներու Խորհուրդը կը բաղկանայ Կեդրոնական Վարչական ժողովի հինգ անդամներէ, ներառեալ Նոյն կազմին շրջանը բոլորած անդամներ, Լուիզ Մանուկեան Սիմոն, Նազար Նազարեան, Սարգիս Տէմիրճեան, Գառնիկ Եագուպեան, Ռիչըրտ Մանուկեան, ինչպէս նաեւ Սիուրթեան Նախագահ Պերճ Սեդրակեան:

ՀՀՄ-ը հաճոյքով կը յայտարարէ նաեւ իր Կեդրոնական Վարչական ժողովի կազմին յաւելումը եռանդուն ութը Նոր անդամներով, Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներէն՝ Երուանդ Տէմիրճեան, Նազարեթ Ֆրստըքճեան, Սարգիս Ճէպէճեան, Լեւոն Նազարեան, Չուիցերիայէն՝ Վահէ Կապրաշ, Արժանթինէն՝ Ռուբէն Բէշիշեան, Գանատայէն՝ Պերճ Փափազեան եւ Սուրիայէն՝ Վազգէն Եագուպեան:

Պերճ Սեդրակեան պիտի շարունակէ որպէս Նախագահ Կեդրոնական Վարչական ժողովի եւ մնացեալ ինը անդամները, ԱՄՆ-էն՝ Մայքըլ Անսուր, Գարոլ Պաղտասարեան-Ասլանեան, Ժոզէֆ Պասրալեան, Սէմ Սիմոնեան, Սիւան Սիւանեան, Տիգրան Թերիզեան, Ֆրանսայէն՝ Արիս Ադամեան, Լեւոն Բէպապճեան, Գանատայէն՝ Արշաւիր Կեօնճեան, որոնք պիտի շարունակեն պաշտօնավարել մինչեւ իրենց շրջանին աւարտը:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՏԵՄԻՐՃԵԱՆ

Պր. Տէմիրճեան վերջերս ընտրուած է «Interaudi Bank New York»-ի տնօրէն եւ ստանձնած Նոյն դրամատան վարիչ տնօրէնի պաշտօնը:

1991-էն 2002, Պր. Տէմիրճեան, ՀՀՄ-ի Մանուկեան-Տէմիրճեան Վարժարանի (Գանոկա Փարք, Գալիֆ.) Խնամակալ Մարմնի անդամ եղած է: Շրջանաւարտ է տնտեսագիտութեան գծով Լոս Անճելոսի Pepperdine համալսարանէն, արժանանալով առեւտրական վարչութեան մագիստրոսի աստիճանին:

ՆԱԶԱՐԵԹ Ա. ՖՐՍՏԸՋԵԱՆ

Պր. Ֆրստըքճեան Վարիչ Տնօրէնն է «Citigroup» կայուն եկամուտի բաժնին, ինչպէս նաեւ պետք՝ «Global Capital Markets Products Group»-ին: Պր. Ֆրստըքճեան շրջանաւարտ է ՀՀՄ-ի Յովակիմեան-Մանուկեան Վարժարանէն (Լիբանան), պսակաւոր գիտութեանց աստիճան ունի ելեկտրական ճարտարագիտութեան ճիւղին մէջ, Պէյրութի Ամերիկեան Համալսարանէն, Մագիստրոս գիտութեանց աստիճան ունի Նոյն ճիւղին մէջ Northwestern Համալսարանէն, եւ մագիստրոս առեւտրական վարչութեան ճիւղին մէջ J. L. Kellogg Graduate School of Management-էն:

ՎԱՐԷ ԿԱՊՐԱՇ

ժընեւաքնակ (Չուիցերիա) Պր. Կապրաշ անդամ գործադիր տնօրէնն է «Cofinor SA»-ի, ինչպէս նաեւ ընտանիքին հետ տերը «Societe Gabrache SA» անուն հիւրանոցային եւ անշարժ կալուածի ընկերութեան: Ալեյի քան 20 տարիներ ան եղած է Չուիցերիայի Սիուրթեան Նախագահը: Անկէ զատ, Պր. Կապրաշ կը նախագահէ Չուիցերիական զանազան հայկական հիմնարկութիւններու, ներառեալ Տիրան եւ Զարլզ Փիլիպոսեան, «Արմենիա», եւ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Հիմնարկութիւնները: Ան նաեւ Թօփալեան Հիմնարկութեան վարչութեան անդամ է: Ստացած է առեւտրական վարչութեան մագիստրոսի աստիճան:

ՍԱՐԳԻՍ ՃԵՊԵՃԵԱՆ

Պր. Ճէպէճեան գործընկեր է «Cravath, Swaine & Moore LLP» անունով միջազգային փաստաբանական ընկերակցութեան, բաղկացած 450 իրաւաբաններէ: Ան «Միջազգային Տնտեսական Իրաւաբանութեան Review»-ի օժանդակ խմբագիրներէն է: Շրջանաւարտ է Columbia Համալսարանէն, տնտեսագիտութեան եւ իրաւաբանութեան մասնագիտութեան մարգերուն մէջ:

ՌՈՒԲԵՆ ԲԵՇԻՇԵԱՆ

Պր. Բէշիշեան Պուլէնոս Այրէս, Արժանթին ծնած գործարար մըն է: Ներկայիս Ատենայէտն է ՀՀՄ-ի Պուլէնոս Այրէսի

շար. էջ 13

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅ ԼՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵԳԻՊՏՈՍԻ ՄԵՋ «ԱՐԵՒ ՕՐԱԹԵՐԹԻ ԱՐԱԲԵՐԷՆ ԱՄՍՕՐԵԱՅ ՅԱԵԼՈՒԱԾԸ» Պարագայի Մը Ուսումնասիրությունը

Բամի Աթա Սըտտիք *, հեղինակն է 2007 թուականին ՀԲԸՄ-ի Սաթենիկ Ճ. Չագըր հիմնադրամին միջոցներով լոյս ընծայուած այն գրքոյկին, որ ինչպէս կը նշէ գրքոյկը ներկայացնող Գահիրէի համալսարանի տեղեկատուական բաժնին, լրագրութեան դասախօսուի տոքթ. Աուաթէֆ Ապտըլ Բահման, իր տեսակին մէջ առաջին ուսումնասիրութիւնն է գրուած արաբերէն լեզուով այն զանազան գործունեութիւններէն մէկուն մասին, որ եգիպտահայ գաղութը կը տանի Եգիպտոսի մէջ, իր հարցը ծանօթացնելու եւ իր կողմը շահելու եգիպտական եւ արաբական հասարակութեան կարծիքը:

Կը կարծեմ թէ կ'ըսէ ան, «Արեւ»-ի արաբերէն յաւելումը 1998 թուականին իր առաջին թիւին հրատարակումէն մինչեւ այժմ, կը սեպուի լուսաւոր եւ քաջարի քայլ մը ըլլալ հայ եւ եգիպտացի մտաւորական ընտրանիին միջեւ մտածողութեան եւ մշակութային մերձեցման կամուրջներու հաստատման ճանապարհին:

Սակայն կը մնայ հասնիլ Եգիպտացի ժողովուրդին զանազան խաւերուն, որ արդէն կապեր հաստատած է կեանքի այլազան ասպարեզներու մէջ, մանաւանդ ընկերային, տնտեսական եւ մշակութային բնագաւառներէն ներս, որոնց մէջ եգիպտական լրագրութիւնը ունեցած է իր աչքառու բաժինը:

Գիրքը իր յառաջաբանին մէջ կ'անդրադառնայ ուսումնասիրութեան նիւթին եւ կարելորութեան, խնդիրներուն, նպատակին, հարցադրումներուն, տեսակին, օգտագործուած աղբիւրներուն եւայլն:

Յառաջաբանէն ետք կան հետեւեալ գլուխները,

-Հայերը Եգիպտոսի մէջ

-Հայերու լրագրական գործունեութիւնը Եգիպտոսի մէջ

-«Արեւ» օրաթերթ,

-«Արեւ»-ի արաբերէն լեզուով ամսօրեայ յաւելումը

Եւ ապա լուրջ վերլուծումներ յաւելումին խըմբագրականներուն քաղաքականութեան, ընթերցողներու ընդունելութեան, յաւելումի տեսքին եւ բովանդակութեան եւ ցեղասպանութեան հարցին մասին, առանց մոռնալու նաեւ ծանօթացնելու պատասխանատու խմբագիրը՝ տոքթ. Մոհամետ Ռիֆաաթ Էլ Իմամը:

Անշուշտ գիրքը ունի իր վերջաբանը եւ օգտագործուած աղբիւրներուն ցանկը: Ան լոյս տեսած է «Նուպար» տպարանէն:

Խղճամիտ աշխատանք մը իսկապէս, որուն համար շնորհաւորանքի արժանի է երիտասարդ հեղինակը:

* Բամի Աթա Սըտտիք ծնած է 16 Յոկտեմբեր 1977-ին:

2000-ին ստացած է պսակաւորի աստիճան իսկ 2005-ին մագիստրոսի աստիճան Գահիրէի Համալսարանի Տեղեկատուական հիմնարկի լրագրութեան բաժնէն:

Չանազան յօդուածներ ստորագրած է «Էլ-Ուաֆտ», «Ուաթանի», «Ահուալ Մասրիա», «Էլ Գահիրա» թերթերուն եւ «Արեւ»ի արաբերէն յաւելումին մէջ:

Հրատարակուած գործերն են Եգիպտական Մամուլը 19-րդ դարուն... Պատմութիւնը եւ առաջնորդող յօդուածներ 2006 թ. եւ Բարեկրօնի Հայր Զրիլոս չորրորդ Պապ, Նոյնպէս 2006-ին:

Մամուլի տակ են իր կարգ մը հեղինակութիւնները:

ԱՅԾԵՄՆԻԿԻ ԿԱՐԱՊԵՏ ԱՂԱ ԱՔԻԿԵԱՆ ՇԱՆԳՍԵԱՆ ՏԱՆ ՆՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆԸ

ՀԲԸՄ-ի Գահիրեի Մասնաճիւղը գալիք ամիսներուն ընթացքին նիւթապէս պիտի օժանդակէ Այծեմնիկի Տիկնանց Միութեան (Կարապետ Աքիկեան Հանգստեան Տան), մասնակիօրէն վերանորոգելու համար Այծեմնիկին շէնքը. այս ծրագիրը պիտի արժէ գրեթէ 290.000 Ե.Ո.:

Ծրագիրը կ'ընդգրկէ շէնքին տանիքին, առաջին յարկի զուգարաններուն վերանորոգումը եւ նաեւ կատարեալ վերաձեւաւորումը երկրորդ յարկին մէկ մասին:

Մենք հանդիպում ունեցանք Այծեմնիկի Տիկնանց Միութեան ատենապետուհի՝ տիկին Տիանա Սիմոնեանին եւ Նոյն Միութեան գանձապահուհի՝ տիկին Ժագլին Փարթամեանի հետ, որպէսզի մեզի մի քանի տեղեկութիւններ տան ծերանոցի շէնքին վիճակին՝ եւ ծրագրուած նորոգութիւններուն մասին, որոնք տեղի պիտի ունենան գալիք շրջանին:

«Ներկայիս, ծերանոցը ունի 15 հովանաւորեալ, 8 կին եւ 7 այր, ըսաւ տիկին Սիմոնեան, շէնքը կը բաղկանայ 4 մասերէ, ամէն մաս ունի 7 սենեակ իրենց հասարակաց զուգարաններով»:

Ծրագրուած նորոգութիւններուն մասին տիկին Սիմոնեան աւելցուց «Այս տարի Հանգըստեան Տան վարչութիւնը որոշեց նորոգել եւ բարելաւել շէնքէն մաս մը, ՀԲԸՄ-ի Գահիրեի Մասնաճիւղին նիւթական օժանդակութեամբ:

Ծրագրին առաջին հանգրուանը որ արդէն սկսած է Յուլիս 2, 2007-ին, պիտի ըլլայ տանիքին եւ առաջին յարկի զուգարաններուն նորոգութիւնը եւ երկրորդ յարկի մէկ մասին կատարեալ վերաձեւաւորումը: Մէկ մասին 7 սենեակները պիտի վերաձեւաւորուին որպէսզի ըլլան ամէն տեսակի յարմարութիւն ունեցող 5 սենեակներ, ամէն սենեակ իր զուգարանով: Այս վերանորոգումը պիտի տեւէ 3 ամիս»:

Գալով այս ծրագրին ծախսին մասին, տիկին Ժագլին Փարթամեան մեզի տեղեկացուց «Առաջին հանգրուանը պիտի արժէ 290.000 Ե.Ո. որուն 90%-ը պիտի տրամադրուի ՀԲԸՄ-ի Գահիրեի Մասնաճիւղի Սաթենիկ Ճ. Զագըր Հիմնադրամին կողմէ, իսկ մնացեալ 10%-ը պի-

տի տրամադրէ Այծեմնիկի Վարչութիւնը»:

Շարունակելով մեր հանդիպումը տիկին Սիմոնեանի եւ տիկին Փարթամեանի հետ տեղեկացանք նաեւ թէ այս բոլոր նորոգութիւնները տեղի պիտի ունենան ճարտարապետ տոքթ. Նայիրի Համբիկեանի հսկողութեամբ:

«Առաջին հանգրուանը վերջացնելէ ետք, մենք կը փափաքինք երկրորդ հանգրուանը սկսիլ եւ վերելակ տեղադրել երկու յարկանի շէնքին համար, նաեւ բարեխառնիչ (A/C) անցնել նորոգուած սենեակներուն մէջ» աւելցուցին տիկին Տիանան եւ տիկին Ժագլինը:

Իսկ հովանաւորեալներուն տպաւորութեան մասին, տիկին Սիմոնեան ըսաւ: «Շատեր մտահոգուած են այս նորոգութիւններուն պատճառելիք աղմուկէն եւ անհանգստութենէն, բայց վերջաւորութեան լաւ պիտի ըլլայ բոլորին համար»:

Մենք կը փափաքինք որ ապագային, բոլոր սենեակները կարենանք նորոգել, որպէսզի հանգիստ եւ ուրախ մթնոլորտ մը ստեղծուի բոլոր անոնց համար որ կ'ուզեն բնակիլ հանգստեան տան մէջ»:

Նորոգութեան գոծը արդէն սկսած է եւ բաւական գործ եղած է մինչեւ այսօր: Այծեմնիկի Տիկնանց Միութեան վարչականները օրական հերթով հոն կը գտնուին որպէսզի հետեւին աշխատանքներուն: Ճարտարապետ տոքթ. Նայիրի Համբիկեան, սիրով յանձն առած է այս բոլոր նորոգութիւններուն վերահսկողութիւնը:

Երկար ժամանակէ ի վեր, Այծեմնիկի վարչութիւնը ծրագրած է այս վերանորոգութիւնը եւ վերջապէս այս տարի ՀԲԸՄ-ի Գահիրեի Մասնաճիւղին օժանդակութեամբ կարելի պիտի ըլլայ իրականացնել այս ծրագիրը: Շատ կարելի էր քայլ մըն էր, որ պէտք էր կատարուէր, որովհետեւ ամէն մարդ իրաւունք ունի ապրելու հանգիստ եւ լաւ պայմաններու մէջ:

Ռուբինա Ասլանեան եւ Արփի Խաչերեան

ՀԱՐՑ ՆՈՒՊԱՐԻ ԱՄՐԱՆ ԵՂԱՆԱԿԻ ԲԱՑՄԱՆ ՃԱՇԿԵՐՈՅԹԸ

Շաբաթ, 30 Յունիս 2007-ին ժամադրուած էինք Զելիոպոլսոյ ՀԱՐՑ ՆՈՒՊԱՐԻ դալարագեղ պարտէզին մէջ ներկայ գտնուելու ամառնային եղանակի բացման առթիւ կազմակերպուած ճաշկերոյթ-խնջոյթին:

Երեկոյեան ժ.ը 9.30-էն սկսեալ, յարդարուած սեղաններու շուրջ կամաց-կամաց սկսան բոլորովի գաղութի անդամները, վայելելու համար զով զեփիւռն ու երգի-պարի տաք մթնոլորտը:

Այս տարի DJ-ը փոխարինուած էր ռումանացի երգիչներ Ռամի եւ Նիգոլ զոյգով, որոնք փոխնիփոխ հանդես եկան մեղմ ու ճանչցուած եւրոպական երգերով:

Ազատ շքասեղանի պատճառած իրարանցումէն խուսափելու համար ու երեկոյին աւելի բարձորակ տեսք տալու միտումով, ճաշերը պնակ առ պնակ կը հրամցուէին հիւրերուն:

Ոմանք զբաղած էին համտեսելով զանազան խորտիկները, ուրիշներ կը զրուցէին իրարու հետ,

իսկ աւելի երիտասարդներն ու փոքրիկները երգ ու երաժշտութեամբ հմայուած պար բռնած էին երգիչներուն մօտ:

ՀԱՐՑ ՆՈՒՊԱՐԻ բացման ճաշկերոյթին ներկայ պատանիներէն մաս մը

Ակումբին պատանիներէն ոմանք լուսանկարի գործիքները ձեռքերին, սեղան-սեղան ներկաները կը լուսանկարէին, ՀԱՐՑ Գահիրէի նորաստեղծ կայքէջին վրայ զանոնք անմիջապէս տեղադրելու համար:

Այսպէս ջերմ ու աշխոյժ մթնոլորտի մը մէջ տեղի ունեցաւ վիճակահանութիւնը եւ ներկաներէն բախտաւորները ստացան պարգեւներ: Կէս գիշերը արդէն բաւական անցած էր երբ ներկաները դժուարաւ կարողացան բաժ-

նուիլ ակումբէն:

Վարձքը կատար Զելիոպոլսոյ ՀԱՐՑ ՆՈՒՊԱՐԻ վարչութեան եւ տիկնանց յանձնախումբի աշխոյժ տիկիկներուն այս տեսակ յաջող ձեռնարկի մը կազմակերպման համար:

Բարի ամառ բոլորին:

Սօսի Յակոբեան

շաբ. էջ 10-էն

Մասնաճիւղին: 1973-էն սկսեալ, Պր. Զեյիշեան մաս կազմած է Պուլէնոս Այրեսի Մասնաճիւղի վարչութեան, զանազան հանգամանքներով: Առաջին ՀԵԸ-ի Համաժողովին (1981) մասնակցելէն ետք, անդամ նշանակուեցաւ ՀԵԸ-ի համաշխարհային Կեդրոնական Վարչութեան, ինչպէս նաեւ ատենապետ՝ Հարաւային Ամերիկայի Շրջանակային Յանձնաժողովին:

ԼԵՈՆ ՆԱԶԱՐԵԱՆ

Տոքթ. Նազարեան փրոֆեսոր է Բենսիլվանիոյ Թոմաս Ճեֆրըսըն Համալսարանի Հիւանդանոցին մէջ, Փոխ Ատենապետը Շողաքնութեան Բաժնին եւ Տնօրէնը «Residency» յայտագիրներուն:

Տոքթ. Նազարեան նախաձեռնած է Երեւանի Գերձայնային Ուսուցման Կեդրոնին հիմնադրութեան որուն համար որպէս գնահատանք, Երեւանի Պետական Բժշկական Համալսարանը Բժշկական Տոքթորայի տիտղոս շնորհած է անոր: Ան կը իսկէ Հայաստանէն արտասահման ժամանած բժիշկներուն վարժողական յայտագրին: Տոքթ. Նազարեան շրջանաւարտ է

Harvard College-էն եւ Cornell Համալսարանի Բժշկական Գոլէճէն:

ՊԵՐՃ ՓԱՓԱՉԵԱՆ

Պր. Փափագեան իրաւաբան եւ դատախազ է, ինչպէս նաեւ Վարիչ սեփականատէրերէն Փափագեան, Հեսի եւ Մայրըզի իրաւաբանական ընկերութեան, որուն կեդրոնատեղին կը գտնուի Թորոնթօ, Գանատա:

Պր. Փափագեան Տնօրէնն ու Ատենադպիրն է Գանատայի Burger King-ին: 2003-էն ի վեր կը ծառայէ որպէս Նախագահը ՀԱՐՑ-ի Արմեն-Օնթարիօ հիմնարկին:

ՎԱԶԳԵՆ ԵԱԳՈՒՊԵԱՆ

Պր. Եագուպեան վարիչ գործընկերն ու սեփականատէրն է ԼԵՈՆ Ա. Եագուպեան Կապալառուական Ընկերակցութեան: Ան Ատենապետն է Միութեան Դամասկոսի ՀԵԸ-ի Վարչութեան եւ Դամասկոսի Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ Առաջնորդարանի Գործադիր Ժողովին: Ան վկայուած է Իլինոյի Համալսարանէն ճարտարագիտութեան Պսակաւոր Գիտութեանց տիտղոսով:

ՀԲԸՄ-Ի ԵՒ ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ-Ի ԿԱՅՔԵՋԻ ՀԵՌԱՐՁԱԿՈՒՄ

ՀԲԸՄ-ի 100-ամեակի նըշման տոնակատարությունները սկսան 2006-ի ընթացքին Եգիպտոսի մէջ: Այդ առթիւ ստեղծուեցաւ ՀԲԸՄ-ի Եգիպտոսի կայքէջը որ տեղեկութիւններ կը պարունակէր տեղւոյն տոնակատարութիւններուն մասին (ժամանակացոյց, այցելութիւններ, ձեռնարկներ, արձանագրութիւն):

Երբ տոնակատարութիւնները վերջացան, ՀԲԸՄ-ի Վարչութիւնը յարմար գտաւ այդ կայքէջը նորոգել եւ աւելի ընդարձակել:

Այդ պարտականութիւնը ստանձնեց տոքթ. Վիգէն Ճիգմեճեանը՝ այժմ ՀԲԸՄ-ի Գահիրէի Մասնաճիւղի ատենապետ, որ արդէն առաջին մէկ օրէն կը զբաղուէր յիշեալ կայքէջով:

Եւ որոշում առնուեցաւ որ այդ կայքէջը ըլլայ ՀԲԸՄ-ի (Գահիրէ եւ Աղեքսանդրիա) եւ ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ-ի (Գահիրէ եւ Աղեքսանդրիա) միացեալ կայքէջը:

Գրեթէ մէկ տարուայ աշխատանքէն ետք, կայքէջին ցուցադրութիւնը եւ հեռարձակումը տեղի ունեցաւ Չորեքշաբթի, 13 Յունիս 2007-ի երեկոյեան ժամը 8-ին, ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ մարզարանին մէջ, ուր հաւաքուած էին հոյլ մը հետաքրքրուողներ:

Տոքթ. Վիգէն Ճիգմեճեան խօսք առնելով ներկաներուն ծանօթացուց կայքէջին բաժանումներն ու ենթաբաժանումները:

Կայքէջը բաժնուած է երկու հիմնական մասերու:

ՀԲԸՄ (Գահիրէ եւ Աղեքսանդրիա)

ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ (Գահիրէ եւ Աղեքսանդրիա)

ՀԲԸՄ-ի բաժինը կ'ընդգրկէ հետեւեալը

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԱԿՆԱՐԿ

ՀԲԸՄ-ի պատմութիւնը եւ Գահիրէի ու Աղեքսանդրիոյ ՀԲԸՄ-ի տարբեր Յանձնախումբերը
ԼՈՒՐԵՐ

Գործունեութիւն (ընկերային, կրթական, մշակութային, մարզական/երիտասարդական եւ օժանդակութիւններ)

ԳԻՐՔԵՐՈՒ ԲԱԺԻՆ

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ պարբերաթերթի նոր շրջանի բոլոր թիւերը,

Արեւ – յաւելուած արաբերէն լեզուով,

Գահիրէի ՀԲԸՄ-ի հրատարակած գիրքերու ամբողջական ցանկը

Եւ Դիմումագրեր

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԲԸՄ-ի 100-ամեակի տոնակատարութիւնները Եգիպտոսի մէջ

Իսկ ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ-ի բաժինը կ'ընդգրկէ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԱԿՆԱՐԿ

ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ Գահիրէի եւ ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ Աղեքսանդրիոյ մասին

Տոքթ. Վիգէն Ճիգմեճեան ելոյթի պահուն

ԼՈՒՐԵՐ

Մարզական Խումբեր (Գահիրէ եւ Աղեքսանդրիա)

Լուսանկարներու ենթաբաժիններ

Կայքէջը կը պարունակէ նաեւ այլ բաժանումներ

Անդամներու Նուիրատուութիւններ,

Անդամներու Լուրեր

Արխիւներ 1955-էն մինչեւ 2006 (լուրերու եւ լուսանկարներու)

Ժամանակացոյց գալիք ձեռնարկներու

Իրապէս շատ հետաքրքրական ներկայացում մըն էր տոքթ. Վիգէնին ելոյթը:

Բոլոր ներկաները շատ ուրախ էին այս կայքէջին ստեղծումով: Երեց անդամները արխիւներուն, լուրերուն եւ նկարներուն ցուցադրութեան ընթացքին հպարտութեամբ կը վերլիչէին իրենց գործունեութիւնը ՀԲԸՄ-էն եւ ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ-էն ներս:

Իսկ երիտասարդները որոնք արդէն իրենց ժամանակի յարմարութեան համեմատ կը փորձէին տոքթ. Վիգէնին օգնել կայքէջին պատրաստութեան շրջանին, ուրախութեամբ կը հետեւէին իրենց գործին արդիւնքին:

Ներկայացումէն ետք ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ-ի դաշտին մէջ տեղի ունեցաւ փոքրիկ ընդունելութիւն մը որուն ընթացքին ներկաները առիթը ունեցան իրարու հետ զրուցելու:

Տեղին է յիշել որ կայքէջի բացումէն ետք շատ դրական արձագանքներ հասան ՀԲԸՄ-ի գրասենեակը կամ անձնապէս տոքթ. Վիգէնին, ՀԲԸՄ-ի եւ ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ-ի աշխարհասփիւռ անդամներէն եւ բարեկամներէն, որոնք այսպիսով առիթը ունեցան հետեւելու լուրերուն եւ հրատարակութիւններուն:

Կայքէջը առիթ ստեղծեց նաեւ ՀԲԸՄ-ի եւ ՀՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐ-ի երիտասարդներուն անդրադառնալու Միութեան տարբեր գործունեութիւններուն եւ մասնակցելու կայքէջի շարունակութեան աշխատանքներուն:

Անոնք հիմա բաժնուած են զանազան խումբերու

1- Խումբ՝ որ պատասխանատու է հրատարակութիւններուն

2- Խումբ՝ որ պատասխանատու է լուրերուն եւ լուսանկարներուն

3- Խումբ՝ որ հարցազրոյցներ եւ հանդիպումներ կը կատարէ

Եւ իրապէս այդ խումբերը իրենց գործը կը կատարեն տոքթ. Վիգէնի վերահսկողութեամբ եւ անոր փաստն է կայքէջին մէջ հրատարակուած լուրերն ու հարցազրոյցները:

Վարձքը կատար բոլորին եւ մանաւանդ տոքթ. Վիգէն Ճիգմեճեանին եւ բոլոր անոնց որոնք ջանք չխնայեցին այս երազը իրականացնելու:

Անի Պօղոսեան

ԱՂԵՔՍԱՆՈՂՐԻՈՅ ԶՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ ՄՐՑԱՇԱՐՔԸ

ԳԱՀԻՐԵԻ ԸՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ ՊԱՍՔԵԹ ՊՈԼԻ ԽՈՒՄՔԸ ՅԱՂԹԱԿԱՆ ԵՒ ԲԱԺԱԿԱԿԻՐ

Աղեքսանդրիոյ ԶՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ կազմակերպած տարեկան աւանդական համագաղութային պաս-քէթպոլի մրցաշարքը տեղի ունեցաւ 20-22 Յուլիսին, Աղեքսանդրիոյ ԶՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ մարզադաշտին վրայ:

Բացման մրցումը Աղեքսանդրիոյ ԶՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ եւ Գահիրէի Ս. Թերեզայի խումբերուն միջեւ արձանագրեց 56-46 արդիւնք, ի նպաստ ԶՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ:

Օրուան երկրորդ մրցումը Գահիրէի ԶՄԸՄ Արարատի եւ Աղեքսանդրիոյ ԶՄԸՄ Կամք խումբերուն միջեւ աւարտեցաւ ի նպաստ ԶՄԸՄ Արարատի 73-51 արդիւնքով:

Յ ա ղ թ ա կ ա ն խումբը յաջորդ օրը խաղաց Գահիրէի ԶՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ խումբին դէմ:

Զափազանց հետաքրքրական էր Շաբաթ օրուան այս մրցումը: Հաւասարակշռուած խաղարկութիւն, գրեթէ հաւասար արդիւնքներ: Խաղացողները իրենց ամբողջ կարելիութիւններով կ'աշխատէին առաւելագոյն կէտեր արձանագրել, իրենց խումբին յաղթանակը ապահովելու համար:

Մրցումին վերջին քառորդին, շնորհիւ ԶՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ մարզիկներուն ցուցաբերած բացառիկ խաղարկութեան, խումբը ձեռք ձգեց յաղթանակը՝ 71-69 արդիւնքով:

Կիրակի օր տեղի ունեցաւ աւարտական մրցումը Աղեքսանդրիոյ եւ Գահիրէի ԶՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ խումբերուն միջեւ:

Ի պատիւ մեր երիտասարդ մարզիկներուն պէտք է նշել թէ անոնք ցուցաբերեցին շատ լաւ խաղարկութիւն մը, որ ընկերային մթնոլորտի մը մէջ շարունակուեցաւ մինչեւ վերջ: Յաղթական էր Գահիրէն 55-45 արդիւնքով:

Եգիպտոսի 23 Յուլիսի Յեղափոխութեան Նուիր-լաժ այս մրցաշարքը կը հովանաւորէր Եգիպտոսի Հայոց Թեմի Առաջնորդ Գերշ. Տ. Աշոտ Սրբ. Եպս. Մնացականեան: Իրենց բարոյական եւ նիւթական աջակցութեամբ եգիպտահայ գործող մարզական եւ մշակութային միութիւններուն միշտ սատար հանդիսացող, Գահիրէի

Պատկ. Թեմական Ժողովի ատենապետ տիար Անդրանիկ Մետրոպեան ու իր ազնուափայլ տիկինը կը նախագահէին այս մրցաշարքին, որուն բաժակը Նուիրաժ էին տոցթ. Եւ տիկին Կարօ Անսուրեան, ի յիշատակ սերունդներու մարմնամարզիչ փրոֆ. Ստեփան Խանճեանի եւ զաւկին՝ պատուոյ աւագ խմբապետ Պերճ (Զիիֆ) Խանճեանի:

Ինչպէս միշտ, տէր եւ տիկին Վարդ Ալեքսանեան Նուիրաժ էին մրցաշարքին մետայլները:

Յաջող ձեռնարկ մըն էր Աղեքսանդրիոյ ԶՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ կազմակերպած այս մրցաշարքը: Նոյնքան յաջող էր նաեւ ճաշկերոյթ-խրախճանքը որ տեղի ունեցաւ Շաբաթ, 21 Յուլիսի մրցումէն ետք:

«Տ.»

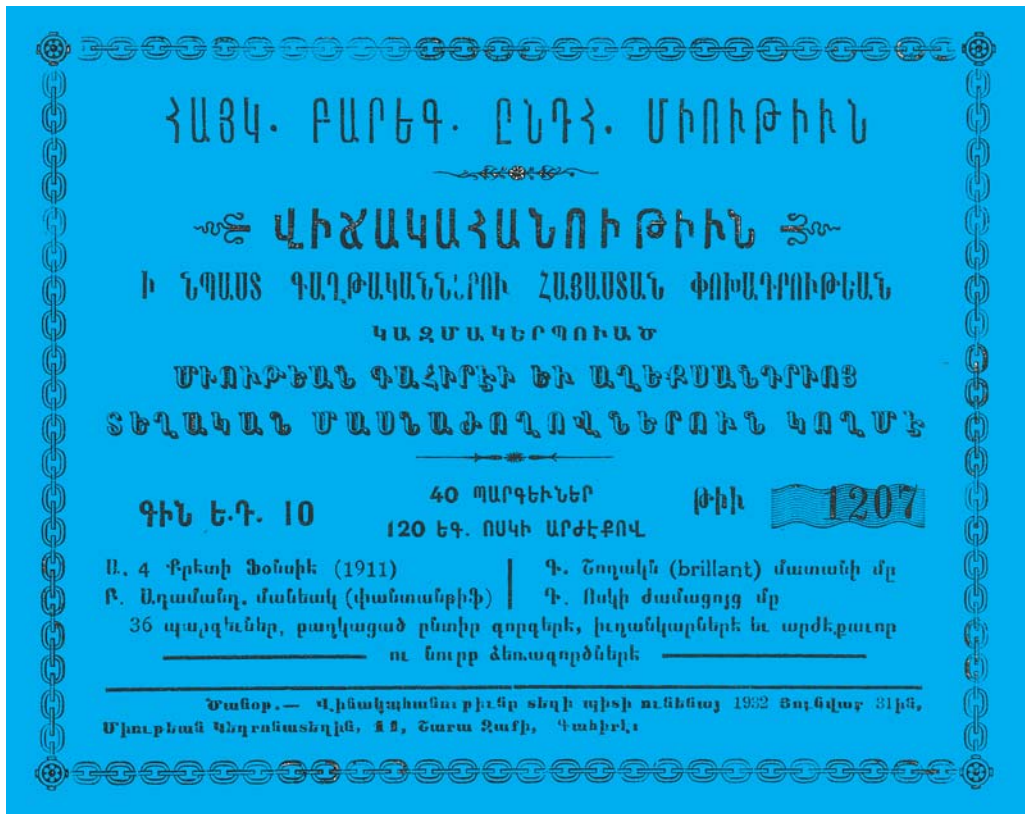
ԱՂԵՔՍԱՆՈՂՐԻՈՅ ԸՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ ՄԱՆՈՒԿՆԵՐՈՒ ԱՆԿԻՒՆԸ

Յունիսին Աղեքսանդրիոյ ԶՄԸՄ ՆՈՒՊԱՐԻ ունեցաւ մանուկներու յատուկ իր անկիւնը: ՀԲԸՄ-ի Գահիրէի Մասնաճիւղին օժանդակութեամբ գնուեցան զանազան խաղերու կազմածներ որոնց միջոցաւ երեխաները կը զուարճանան, միեւնոյն ժամանակ իրենց թաքուն ձիրքերը կրնան յայտնաբերել:

Խաղավայրին շուրջի կանաչապատ գետինը երեխաները կ'ապահովէ վտանգներէ եւ ծնողները գերծ կը պահէ մտահոգութենէ:

Բարի վայելում երեխաներուն եւ իրենց ծնողներուն:

«Տ.»

ՎԵՏԱՔՐՔՐԱԿԱՆ ՏՈՄԱԿ ՄԸ ԱՆՑԵԱԼԵՆ

Վերջերս մեր ձեռքը անցավ ՀԲԸՄ-ի կողմէ կազմակերպուած վիճակահանութեան հին տոմսակ մը, որուն նկարը կը վերարտադրենք ներկայ գրութեան հետ:

Վիճակահանութիւնը հաւանաբար պետք է կազմակերպուած ըլլայ 1931-ի ընթացքին (Միութեան 25 ամեակ) քանի որ տոմսակին վրայ նշուած է «Վիճակահանութիւնը տեղի պիտի ունենայ 1932 Յունուար 31-ին, Միութեան Կեդրոնատեղին, 11, Շարա Չաքի, Գահիրէ»:

Ինչպէս ծանօթ է, Միութիւնը կարելորդ երակատարութիւն ունեցած է Եղեռնէն վերջ մինչեւ անցեալ դարու երեսունական թուականները, տարբեր երկիրներէ բազմաթիւ գաղթական հայեր հայրենիք փոխադրելու գործին մէջ: (Անշուշտ առանց մոռնալու Բ. Աշխարհամարտէն վերջ տեղի ունեցած զանգուածային ներգաղթին մէջ եւս իր ունեցած դերը):

Սոյն վիճակահանութեան տոմսակէն կը հասկցուի, թէ Միութիւնը այս միջոցին դիմած է, գաղթականներու Հայաստան փոխադրելու պիտոճէին սատարելու համար:

75 տարիներու հեռաւորութենէն դիտելով բաւական հետաքրքրական բայց նոյն ատեն

ժպտառիթ տուեալներ կան տոմսակին մէջ:

Առաջինը՝ վիճակահանութեան տոմսակին գինն է, 10 եգիպտական դահեկան, դրամական արժէք մը, որ 21-րդ դարուն սկիզբը գրեթէ շրջանառութենէ դուրս ելած է: Յետոյ, 40 արժէքաւոր պարգէներ որոնց համագումար արժէքը 120 Ե.Ո.է:

Հետաքրքրական է նաեւ պարգէներուն թուումը

Ա. 4 քրետի ֆոնսիէ (1911)

Բ. Ադամանդ մանեակ (փանտանթիֆ)

Գ. Շողակն (brillant) մատանի մը

Դ. Ոսկի ժամացոյց մը

Ասոնցմէ զատ 40 պարգէները ամբողջացնելու համար կան 36 այլ պարգէներ, բաղկացած ընտիր գորգերէ, իւղանկարներէ եւ արժէքաւոր ու նուրբ ձեռագործերէ ... Եւ այս բոլորը միասնաբար 120 Ե.Ո.ի:

Կը մնայ վերջին տեղեկութիւն մը եւս: Միութեան այդ ժամանակուայ կեդրոնատեղիի հասցեն, 11 Շարա (փողոց) Չաքի, Գահիրէ, որ հաւանաբար ներկայի թիւ 15 Էմատ ել Տին փողոցի խտիւի շէնքերուն նախորդող հասցեն է:

ԱՆԴԱՄԱԿԱՆ

ՄԱՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Մյուսի անհուն կսկիծով կ'արձանագրենք մահը ՀՐԸՄ-ի Գահիրեի Մասնաճիղի վերական անդամ Երուանգ Սվաճիպաշեանի, որ տեղի ունեցաւ Հիմզաքքի 3 Մայիս 2007-ին:

Մեր խորին վշտակցութիւնները հանգուցեալին այրիին՝ տիկին Սոնա Սվաճիպաշեանին եւ ողբացեալին բոլոր հարազատներուն:

Թող հանգուցեալին բարի յիշատակը մխիթարէ սգակիրները:

«S.»

